

FRAGMENTY

Filipe Alexandre de Andrade
Sá Moura

Fråg me\$
tos

Fråg me\$ tos

Filipe Moura

Fragmenty

Autorská práva© Filipe Moura

Obálka

Rodrigo Rojas

Fragmenty / Filipe Moura - São Paulo: LivroPronto,
2010.

ISBN 976-85-7869-142

1. vydání

Tento autor podporuje

filipe.sa.moura@gmail.com

Index

Fragmenty I	13
Fragmenty II	24
Obyčejný	36
Vy	38
Táta	40
Otec a syn	41
Tear	42
Dream	42
Par	44
Život	47
Láska	49
Stěna	51
Přemýšlení	55

Přátelství	57
Učení	59
Living	68
Hluboká láska	76
Maska	77
Suvenýr	79
Cítil jsem.	80
Lover	81
Reflexe	82
Jasná noc	83
Psaní	84
Smrt	85
Propast	87
Čekání	88

Schody	89
Ústředí	90
Existence	91
Sun	92
Znovuzrození	93
Podívejte se na	94
Vyvrcholení	95
Žít a umírat	96
Leaver	97
Přerušeno	98
Bud'te na .	99
Nepřítomnost	101

Fragmenty I

Utajený a odhalený na ledovém severu Staré
prostěradlo čekající na srolování Spálené

oranžové světlo

Hřejivou přikrývku, když se na ni zapomene

Duše, která vyžaduje a toleruje

elektrizující chlad

Z volné, nesouvislé vzpomínky Fiktivní a
existenciální, zvuk se šíří Teplo rytmu se
uvolňuje.

Čas na invazi do sebe sama

A prozkoumat horký svět bez tepla

Když se ochladilo, atmosféra už nebyla
taková.

Koule se kutálí do rohu

Šikmý bod pod oceánem

Z povrchu, do nitra žhavého magmatu, do džungle
zkoumání a ohromování.

Působivý volný čas a nelze to vyjádřit jinak.

Jsou to slova, horká slova nebo velmi
chladná slova, jako chmurná mrtvola
velmi chladná, věčně zmrzlá.

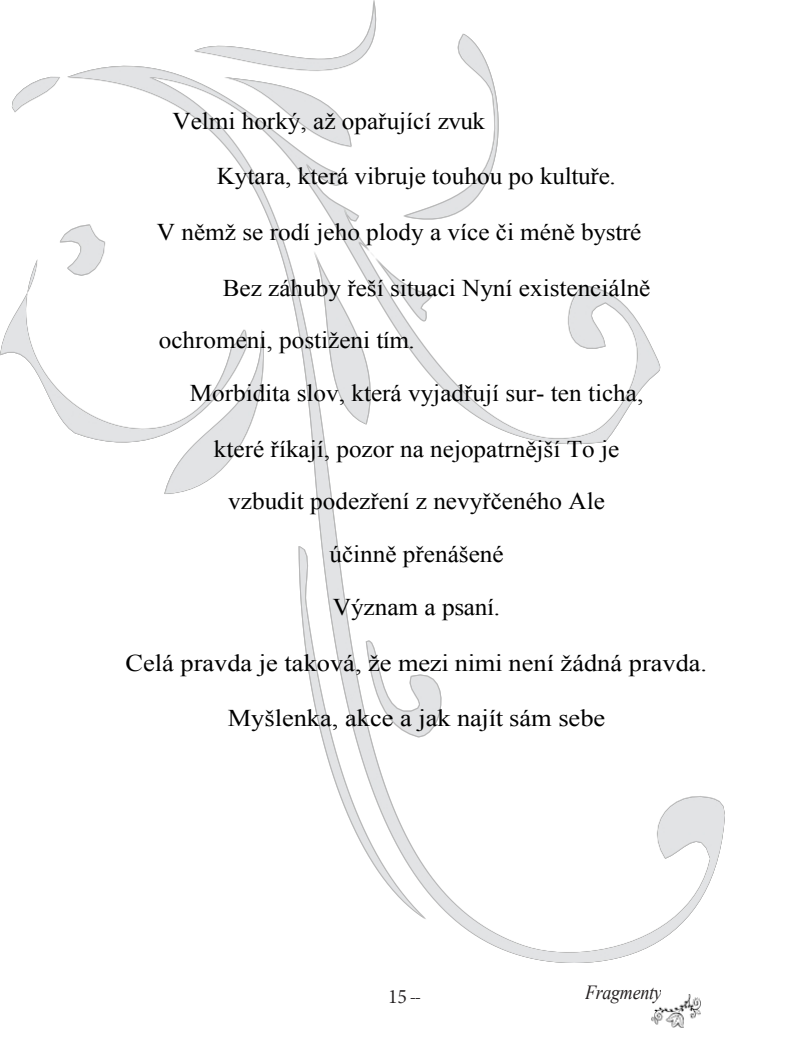
Hřejivý sen o prameni a údolí,

Řeka bez smíchu Znetvořená naděje čekající na
nalezení

A ukázat, co klame a naznačuje, tím, že pomalu
tvoří a ukazuje.

co si lze jen představit bez odstupu

A se správnou rovnicí je celá záležitost
problematická.

Velmi horký, až opařující zvuk
Kytara, která vibruje touhou po kultuře.
V němž se rodí jeho plody a více či méně bystré
Bez záhuby řeší situaci Nyní existenciálně
ochromeni, postiženi tím.
Morbidity slov, která vyjadřují sur- ten ticha,
které říkají, pozor na nejopatrnější To je
vzbudit podezření z nevyřčeného Ale
účinně přenášené
Význam a psaní.
Celá pravda je taková, že mezi nimi není žádná pravda.
Myšlenka, akce a jak najít sám sebe

Prostřednictvím chování

To vytváří výmysly a manévry pro samotného

Řidiče a ten se ocitá v područí iluze slova

Nesmyslné, ale správně řečeno,

Je to neuvěřitelné

Ale každá forma má v sobě skrytý čin Samotné

neštěstí předčasné smrti.

Vidět, jak situace narůstá, a vědět, co s ní dělat

Postrádá vlastní smysl.

Popis, vidění nebo smysl, často říkáme to, co si nemyslíme a nevidíme, což je znalost toho, jak dělat a učit se od ostatních a od znaků, které jsou stejné nebo podobné.

Nebo ve formě dodatku Zde

je příklad mise.

Jakýkoli abstraktní smysl pro formu

nereálné

Ve skutečnosti byl totalitář

Unitářský charakter: roztržštěný, ale jednotný

Ze světa, který je podobný a jako vždy

Máme podobnost, ale ne její rovnost, a tam
může být hloubka rozumu, ztracená v jeho
odcizení, charakter podle toho, jak je

A cítit teplo, které vychází z hloubi tvého
nitra.

Mohlo by to být podobné

S malířem rámového tvaru, který je přímý jako
architekt, s absolutním, nedefinitivním rozumem.

s nímž se vztahuje k jakémukoli podmanění

nebo rozvrácení imaginárního

Z jednoduché reality, kdy jsem si vyšel s

přirozený vtip a nedůležitá ostrost, přenášená
budoucností, která má vše čisté, jako realita
drsné minulosti.

Nevědomě a výrazně uplatňuje svou divokost ve
zkušenosti slova, které si vždy představuje obraz.

Zpustošení je okamžik

zachycený pozorností

vyzbrojenou fragmenty

Hle, vědomí je spojeno s přítomností Vtrhne do

mě, abych byl psán, všemocný, že není jasné.

Rovné jako linie horizontu, kde

Slunce zapadá a schovává se

Ponořený a spící

Byl poražen, ale nikdy nelitoval

Protože muselo znovu povstat a být
nejjasnější, protože bylo jediné, slunce nás
udrží při životě.

Světelně a energicky se rozjíždí, v němž je každý
detail nekritický k sebemenší citlivosti, jen tím, že
se děje a zapamatuje si každé slovo s jeho
významem.

a držel se v tichu své trpělivosti, temné
jasnozřivosti, neprojektované, ale zbavené
jakéhokoli iracionálního instinktu, bytost, která
mě napadá, není já.

Staví se a udržuje pilíře jako Achilles, vždy
přítomný ve fiktivním světě.

To se nám samo nabízí, aniž by tomu
někdo věnoval pozornost.

Tito špehové sebe sama jsou mou chválou
notoriety, drsnou realitou pouze

Zahřívání lokomotivních motorů

V němž se vydáme na tuto velmi bláznivou a
hlubokou cestu, v níž tunel, možná neuvidíte tak
daleko uvnitř své tmy znovu s výstupem
tohoto obrazu a světelného konce, který čeká jen
na konec.

Co nás motivuje a pohání

A nezlomná síla, která je stejně fascinující jako
nespolehlivá, kterou je těžké poznat a nikdy se ji
nenaučit.

Byla to síť, která se přetrhla, ale když se znovu
vytvořila, byla pružná a jako nehoda ve vyprávění
byla hluboká rána, která ho v mladém věku zabila,
skrytá nenávisť.

Ale nikdy není lhotejný k někomu nebo jeho myslí
nebo někomu, takže v jistém smyslu

Inteligentní, řekl všem, že jsme všichni součtem
sebe sama a že přichází více lidí.

Odlišná a podobná svému původnímu charakteru
je vlastně loutka v každém jednání a hře, cesta.

ztracené v prostoru písmen

Umění vytvořit prostor pro samotnou smrt

Z jakéhokoli konečného bodu, vyvrcholení nikdy
nebyl konec, umírání pro nás nikdy nestane

Stává se to jen těm, kteří nás znají, a když
zemřeme, nikdy jsme nevěděli, že to bylo
slovo.

Nekonečné, ale jednoduché a důmyslné

Trochu lstivý jako liška, která se chce žít
nezměrným hladem po poznání a vždy chce vědět
víc, to je zdroj dlouhověkosti, nikdy neví, co se
nestane, a přesto byl v minulosti horolezcem a
pohnul vírou své hory, a hranice jsou jen začátek

Z útesu

Mladý člověk s přístupem překoná jakoukoli
nadmořskou výšku

A když sestoupíme dolů a uvidíme, jak daleko jsme
došli.

Při dobývání pouhého vědění, trochu více
bytí

A nikdy nechceme prohrát a všichni můžeme létat

Do bodu, kdy nikdy nespádneme, protože jsme
se naučili létat a představovat si.

Všechno, ale

všechno jsou slova

Střípky, nápady a myšlenky. Vody tak

hluboké

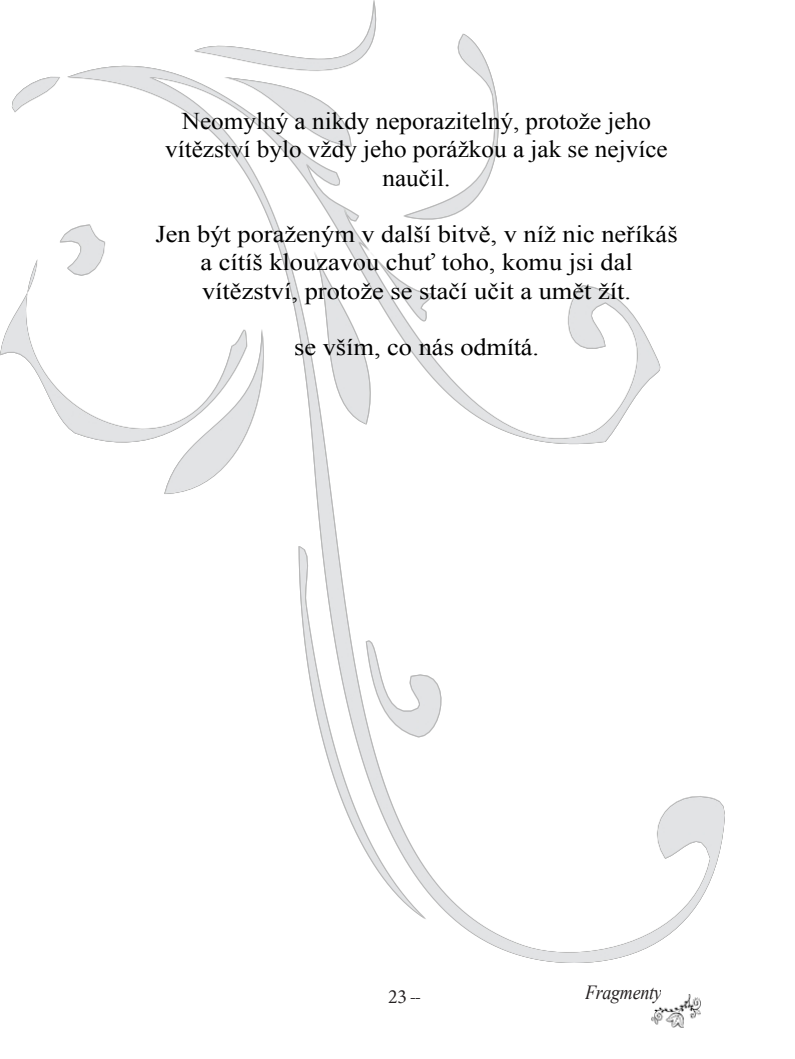
Umění klamat narážkou na téma bez
jistoty.

Moře povstává a jakoby kouzlem Z lehkosti

energie a sentimentu Nasáklé a něžné od

malinka.

Ještě jeden dodatek z jediného okamžiku

Neomylný a nikdy neporazitelný, protože jeho
vítězství bylo vždy jeho porážkou a jak se nejvíce
naučil.

Jen být poraženým v další bitvě, v níž nic neříkáš
a cítíš klouzavou chuť toho, komu jsi dal
vítězství, protože se stačí učit a umět žít.

se vším, co nás odmítá.

Fragmenty II

Ponořil se, potopil, schodiště dále

Kovové schůdky vrzají

Hadr na čištění, kbelík na podlaze,

Mramorové čtverce, na stěnách čtveřic, kapka za
kapkou padají a v hloubce, lehce, někdo třese
podlahou.

Matné světlo, bezmoc, jediný dřevák na
hladině

Paprsek světla s efektem stínu, tvář odrážející se ve
skle, pohled, jak se tříští, jediný ponor,
ztroskotání, vynořující se bójka, která mě
zachraňuje před udušením, blázen, uprchlý a
ztracený.

Mezi hvězdami a prázdnotou propasti

Ctnost ve smyslu postoje, v plnosti utrpení a
bytí, před strachem, a tak jsem odložil klavír.

Na cestě dolů, letící nad asfaltem Klavír byl
na zemi a pak se

První zvuk, první obraz, zvuk hluboké ozvěny
prázdnoty ploutve, která plave.

Ve vodě konečně skáču, plný pohybu.

A vše, co vane a je vtahováno, do mizející iluze,
bylo na okamžik jiné.

V hlubokém oceánu, tekutém a slaném, bylo písmo
bezbarvé tužky hercem.

Přehlídka vrcholí večírkem

Dárek, který mi dělá radost, pyžamo na posteli,
rozsypaná postel.

Byl to obraz bez krajiny, vdechnutí, změna
vnímání a transmutace, která se projevovala
jako vdechnutí, jako vdechnutí, jako
vdechnutí, jako vdechnutí, jako vdechnutí,
jako vdechnutí, jako vdechnutí, jako
vdechnutí, jako vdechnutí.

jasné, bez slz, bez čar, bez pravidel,

bez něčeho chybí všechno v nicotě, příběh,
který neroste

Neobjevuje se, není skoro vůbec vyprávěn a jsme
svázáni, opravdu, všude jsou řetězy a visací
zámký.

Prak, terč a jsi omráčen jako šíp bez dostřelu,
smyčka v uzlu.

Rozlité, nesouvislé písmo, rozmazané písmo,
nikdy nesmazané, všechno, co jsem viděl, jsem
chtěl.

A ti, kdo mají, by vždycky chtěli mít a v hloubi
duše by nebyli ničím víc než bytostí s drsným
plnovousem, jedním knírem, jedním vlasem,
jedním a pak druhým.

Z každé tváře, z každého doteku, z každé
nesolventnosti Jeho hřích, z jeho nadčasovosti
Přítomnost a hle, to se sčítá do jedné látky a jen do
jedné látky.

V tvém vědru, kapka v moři, nitka svázaná
dohromady.

a porušené a roztrhané písmo, úryvky Pouze

texty na papíře

Zářivá noc z jednoho okamžiku

Zářící a hřejivé slunce, zářící střešní taška.

A zrcadlo vidět jinak, pak z lehké iluze, kapka,
která spadla na zem.

A to vše bez "ne", takže jsem se dostal na povrch.

Čtení něhy, v níž se plátno třepotá

Od potápění k rozumu

A vše je o jasu a intenzitě

Z pocitu z této situace je jasné, že jakmile jste
znesvěcení a spoutáni, stáváte se svobodnými od
jakékoli vůle nebo signalizace...

Otevřené okno v zavřené oponě Pohled na

divadlo ze samotného jeviště

Prkno, plavčík, to je štěstí, zachránil, pak na písku,
viděl jsem zemi a žil, od okamžiku ponoru, celá
pýcha

Rozžhavili jsme se a sestoupili do hlubin světa,
viděli jsme prostou píseň, proměnili ji ve
spokojenost, v

Najednou rána, vize, všichni jsme prožívali realitu
jedné předtuchy za druhou Něco, co se mělo stát a
co se mělo stát.

Křeč osvobozeného a probuzeného Pro
bytost, která cítí, a dopis ze sonetu,
který nikdy není dokonalý.

Z nesouvislého rýmu vyplynula jediná věta Z té
fáze, tak kam bychom šli?

Aniž bychom odešli a kde jsme byli
Aniž bychom vstoupili, na linii zmizení

záhadné

Smítko ve špíně

pravdy v iluzi každé představivosti Pak kometa

exploduje a na této planetě

Žít není vždycky blbost, s podezřelým
základem

Intriky byly připraveny, plán se nepřerušil.

Pak uslyším pohlčený hlas a vytí textu je vlkem
dějin, od dokonalosti ke zkáze byl obsažen.

Raketa na hvězdě u moře Tak zvláštní,

co už bylo řečeno.

A já se vydám po schodech dolů do prázdna.

Jediný krok dolů, pak už kovové zábradlí bylo
automatické a jen jedna noha v řece, bosá a
studená, všechno, co nevypadá, že je, protože to je

Všechno mizí a . Všechno univerzální je takové,
jaké je, a tak jen jazyk v ústech otevřených
žíznivou rozkoší z polibku s tebou.

Pohled' na polibek a touhu, na mihotání tvého
pohledu, když vytáhnu nahoru na tvou plavbu.

Je to jako vidět něco skutečného, něco, co není
neskutečné, ale představované, z tvého malého
nosu se line hřejivý pocit, a ty letíš a dobýváš
Pluto svým srdcem.

Kámen v rybníce Život

odděleně

Portrét, který není vždy fotografován

Šílenství se chystalo mít vlastní rozum.

Šel jsem do bodu, kde bylo vše vytvořeno, a z
volného polibku, který čekal, až bude držen, se
silou

Jen tím, že existuješ, s přesvědčením, které je vždy
spojeno s tvým srdcem, s vůlí pumpovat a...

Z proudu je představit proud, ve kterém
box byl čtyři stěny

A pohled vlákna bez rozumu, které čeká, až ho
osvítí síla, která se nebojí, nevyhrává ani
neprohrává.
vytvářet a neurčitý

Mar se štětcem malovat celou abecedu každou
barvou, její slabikou a její silou, což vrcholí
touhou jít do

A jít a nechat se unášet, především stavět
hrad.

Na skále pod vodopádem a řekou

V proudu toho, jak všechno bral s nadhledem,
měl na mysli především něco úplně jiného než
stejný, jednoduchý příběh o cestě, o zdravé
virtuozitě

To nevidíš, ale šíří se Tak

vyšplehej ještě o jeden schod výš

Schodiště se stále pohybovalo dozadu

V předstihu kroku a levitace

A jen jeden se snaží stoupat na každý schod s
pevnou a přesvědčenou představou.

Klavír, který se rozbil na asfaltu, měl jen jednu
klávesu, a nebyla to C nebo D Byla to víra v to,
že vždycky věřím v to, že se můžu rozdělit Být
a dosáhnout ještě jednoho okamžiku.

Ovanutá teplou krajinou v odlesku moře vidím tě
milující, v mém ponoru, byla jsi mou bójkou

Ve vraku mé lodi

Na čistém hadru, kterým se utírá klavír
postavený v obývacím pokoji, kde se nachází

nikdo nechtěl být

A jediné, co jsem chtěl, bylo dostat se tam.

U dveří pak byl východ

Ze všech věcí, které si dokážete
představit a které nikdy
nepochopíte, to byla touha.

mít srdce v uzlu

A vyčerpá z tebe všechno.

A pak je ten bouřlivý méně rozumný a při
činu

Bombardování bylo již událostí Válka za mír

Všechny jsou spojeny různými významy

Odchod v cestě a rozšíření toho, co se vrátilo, a
pak pták, který zpívá a

Teprve dnes se naučil svou hudbu V textech,
vše uspořádáno bez koordinace.

Úkolem bylo přinést a nakonec se bát nevěřit a
nakonec se nevrátit.

Celá cesta už byla

Hloubka pádu na střechu, pootevřené okno a zima,
ve tmě činu skutečnost, která se nikdy nestala, ale
byla hlášena a údajně vymyšlena, aby se o ní
přemýšlelo.

Že vznik byl jen vypouštění páry Že
voda byla jen žízeň po tvém polibku V
touze jen se tě dotknout a klavír

Byla to součást plánu zahrát ti na notu, která tě
získá.

Bystrý smysl, tupé ostří

Bylo to silné dílo, které by neovlivnilo to, co už
bylo cítit.

Kotviště v bezhvězdě noci Cesta do
budoucnosti

Nepřijde, současnost je jiná než minulost a byl to
převrat, byl to

jen příběh

Kdo všechno zprofanoval a nakonec nechal
to, co přišlo z Pluta, napsat pouze

Jednosrdcová láska

Mezi dvěma zdmi, které se nedají přeskočit kde
plot

K obdélnikovému čtverci v otevřeném kruhu
nebylo daleko.

Ten uzel, ta tíseň, kdy ze sebe setřásáš prach a
vidíš, že klavír hraje jen ve tvém céčku a v
ložnici.

Temnota fotografovaného obrazu, skrze objektiv
válce, malé obrazy, ve fragmentárních tónech.

Vidím tě, jak se odrážíš v kousku   ve
kterém

Vše se spojuje, protože chci, aby ses odrážel v
mém obraze, jen ty jsi rámem zrcadla.

Obyčejný

Jak se můžeme vymanit z
této bolesti, která je
ponořena do utrpení jediné
a jedinečné bolesti a
prohlubuje ji?

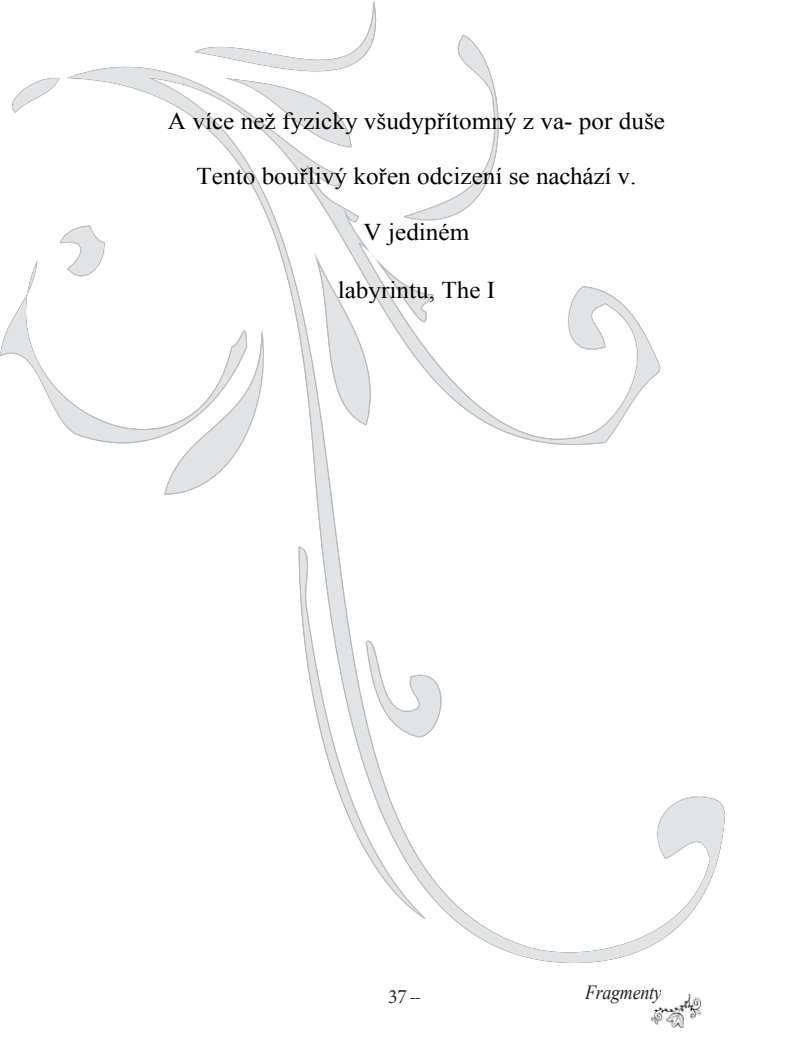
Stačil jediný pohled na Without
Killing, aby se problematizoval, a celá
kapka se rozplynula.

Slza je objevem Srdce ponořeného a
znesvěceného.

Pak přijde řetěz, který mě přivádí k šílenství, a
spoutá mi zápěstí a každý impuls.

Odsouzení k nemocné a temné duši.

Tento prach, který námi otrásá, proniká našimi
smysly.

A více než fyzicky všudypřítomný z va- por duše

Tento bouřlivý kořen odcizení se nachází v.

V jediném

labyrintu, The I

Vy

Vlečen podmořským proudem

Apatie dalšího dne, roztržitěná Řetěz,

který mě svírá, povoluje...

V této téměř naléhavé chvíli všichni čekají...

Alegorie života, přenesená z bukolických
okamžiků...

Pochodeň dohoří, tady je záře a plamen je
zapálen...

Mé ubohé srdce pro tebe hoří jako nespoutaný
kůň, který čeká na zkrocení...

Užívám si všeho, co cítím, protože cítit tě tak jako
já, v tomto nekonečném čase...

Která se protíná s okolní minulostí a která
poznává každý život, který je třeba žít.

Naše shledání je plné kouzel, jen se na tebe dívám
a vidím...

Tvá mateřská tvář, pocit náklonnosti a něhy jen
zvedají veškerou mou hořkost...

Potřebuji jen žít a vždy tě vidět, dokud nezemřu...

Smyslný pohyb rtů, smyslnost, průzračné štěstí...

Jako srdečné objetí, které čeká na prožití, silné
spojení...

Především vám přeji, abyste byli šťastní jako
děti...

Kořen zasetý, vyživovaný a posilovaný... Práteleství
je nejušlechtlejší z lásek.

Ať mé srdce bije v tvém rytmu...

Táta

Num ai I

was a

father

Kouzelný okamžik

většího učení Vždy

nadějný

Na největší lásku

mít dítě

Láska matky Láska dítěte

Je to obr Vždy

pozorný a

inteligentní

Otec a syn

Můj syn se rozplývá radostí

Cit, dojetí, náklonnost, láska a péče je síla, která nás odkazuje k věčné radosti, touha po náklonnosti, sdílení, poučení a správném učení nás oba překypuje štěstím, a který z nás touží být věčně mladým učedníkem začínajícího otce.

Chtěla jsem ti říct, jak moc tě miluju, jak moc tě cítím, jak každý úzkostný okamžik otázky a jen trochu víc, protože mě fascinuješ. Tvá záře pro mě vždycky bude obrazem extáze v rámu, kam se oba vejde, ale ty jsi vždycky nejkrásnější.

Ušla jsi dlouhou cestu od pouhého zrození k tomu, abys myslela jen na sebe, jak mě obohacuješ, jsi šílená, opravdová něha.

Tear

Jednoho dne, kdybych měl slzu, bych ti ji dal tvář,
abys už neplakala.

Dream

Chtěl jsem se potopit

Hluboko jsem se

probudil uprostřed

moře.

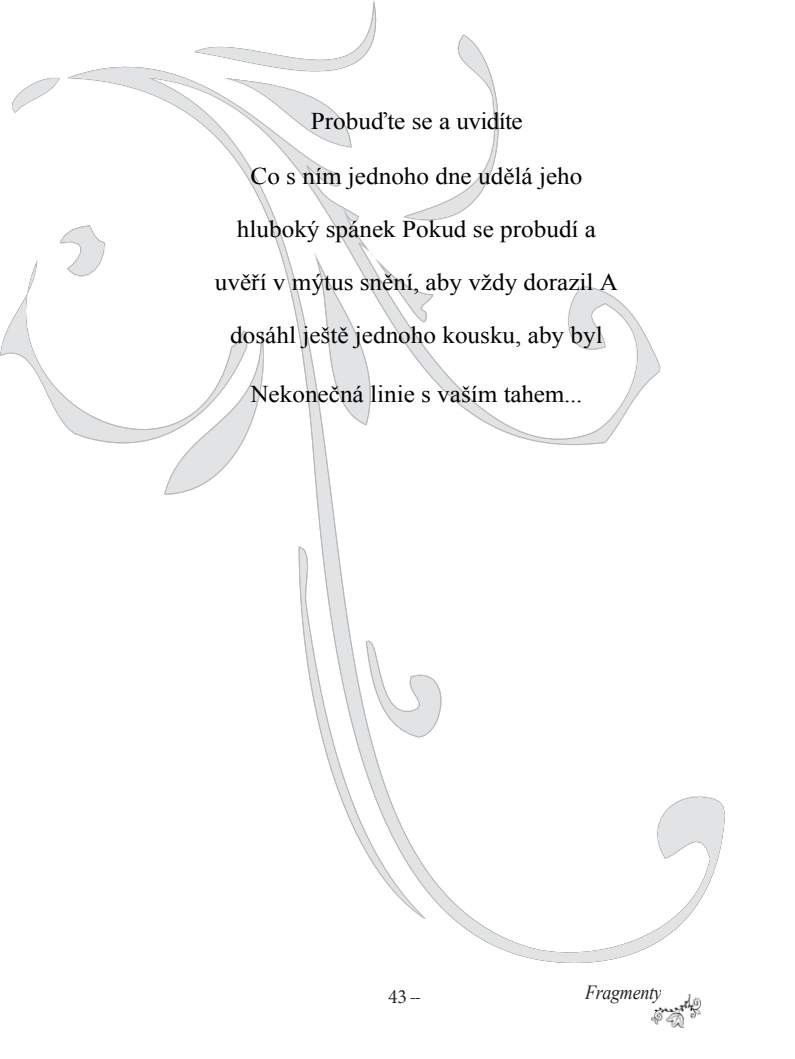
Ze spánku, který bude trvat

roky, se náměsíčník

Snílku, noční duše, kterou za soumraku

postava stínu napadá a probouzí tmu.

Čisté a syrové iluze, nejvěčnějšího

Probud'te se a uvidíte

Co s ním jednoho dne udělá jeho
hluboký spánek Pokud se probudí a
uvěří v mýtus snění, aby vždy dorazil A
dosáhl ještě jednoho kousku, aby byl
Nekonečná linie s vaším tahem...

Par

Chtěl jsem polibek

Klidný spánek, který

nás otupí.

A my toužíme po něčem

víc Možná nechceš vědět,

jak sladká jsi.

A ve kterém mluvíš slova,

která jsou jemná a

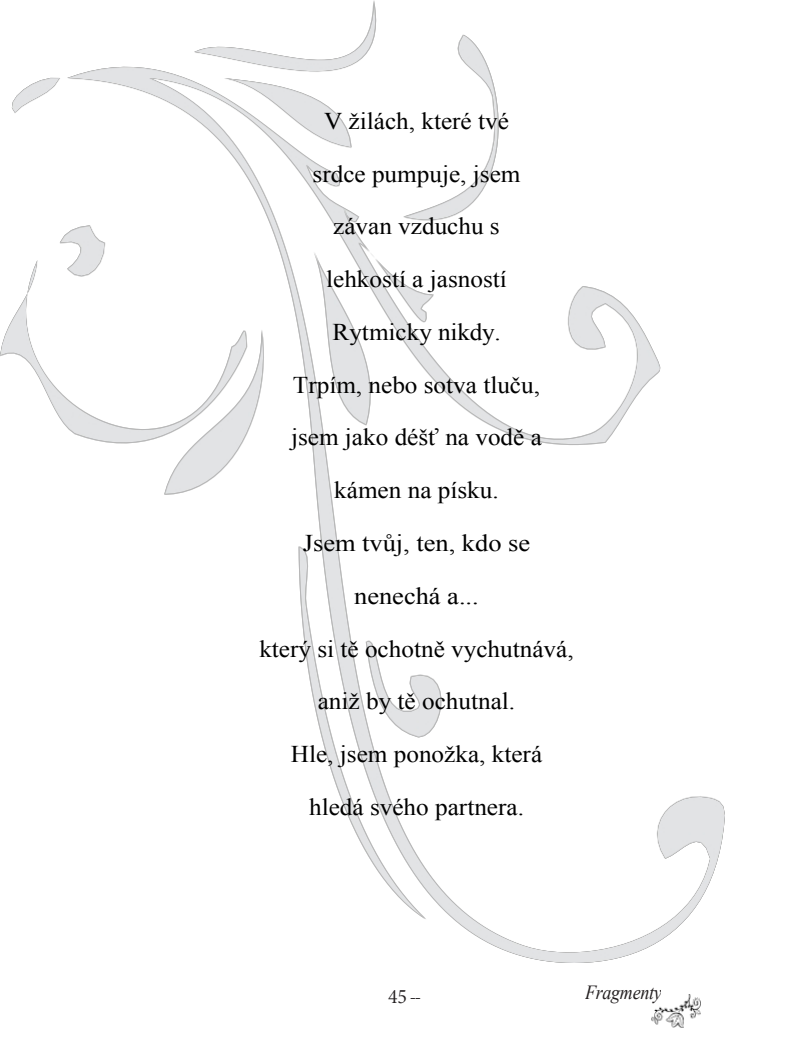
osvěžují nás Puls vzrušení

Srdce, které si tě představuje

těsně, propletené.

A už nikdy se nerozvážu,

jsem řetěz.

V žilách, které tvé
srdce pumpuje, jsem
závan vzduchu s
lehkostí a jasností
Rytmičky nikdy.
Trpím, nebo sotva tluču,
jsem jako déšť na vodě a
kámen na písku.

Jsem tvůj, ten, kdo se
nenechá a...
který si tě ochotně vychutnává,
aniž by tě ochutnal.
Hle, jsem ponožka, která
hledá svého partnera.

Zanořená bota Rozvázaná,
čekající na zavázání
A pouto, které nikdy nezruším,
protože jsi bota na mém páru,
který miluji, abych miloval.

Život

Ve věčné stráži stojí

A pak už neexistuje způsob, jak jí

čelit, obejít ji nebo s ní manipulovat.

Je to hrůza disidenta, která

vyrchává a vrcholí v

jediném bodě Paralyzuje

mysl Tvorba, představivost

Nebo jen malování

kvetoucího tahu zeleně

tónu a uchopení života V tomto

tónu života a

Blossom, najdete ji zde
Značka, kterou jste vždy chtěli zaškrtnout,
Žijte intenzivně

Láska

Hle, rychle se setkává se
svou touhou.

Dobytým

Na skalách slané moře

Prohloubení a ponoření Zde je
to, co vyniká

Chlad, který vstupuje skrze

plavání Tichý a abstrahovaný

Zjistil jsem, že jsem obklopen

vodou Od pramene na západě

Přechod na druhou stranu

Nic není těžké, jen nesmíš nikdy
udělat stejný krok a jít dopředu
Nechat se pohladit po srdci.
Hudba, která tě volá Vítr, moře a
dobyta země
Prostě láska

Stěna

Kdyby se to stalo,
nevěděl bych.

Chlad fouká, neklidný
Zmrzlá mysl
zprofanovaná, prodaná, a
duše, ta čistá zbraň
sentimentality Bez cesty,
svázaná.

Na tělo
která halucinuje a nikdy nedorazí,
protože duše
Není záludná, zájem
převyšuje, ale je čistá.

Proto je viditelně zobrazen v
kruhu Zavřeno, polootevřeno
Aby s podmaněním iluze a
přicházející z nesmírnosti vznikl
hrom.

A vše se zastaví v okamžiku
světelného účinku Ale nemoc
ducha Tyto potřeby těla A které
vědomě cítíme.

Ponoří se do propasti svého
vlastního bytí a levituje, zůstává a
jako znepokojivý přívěsek

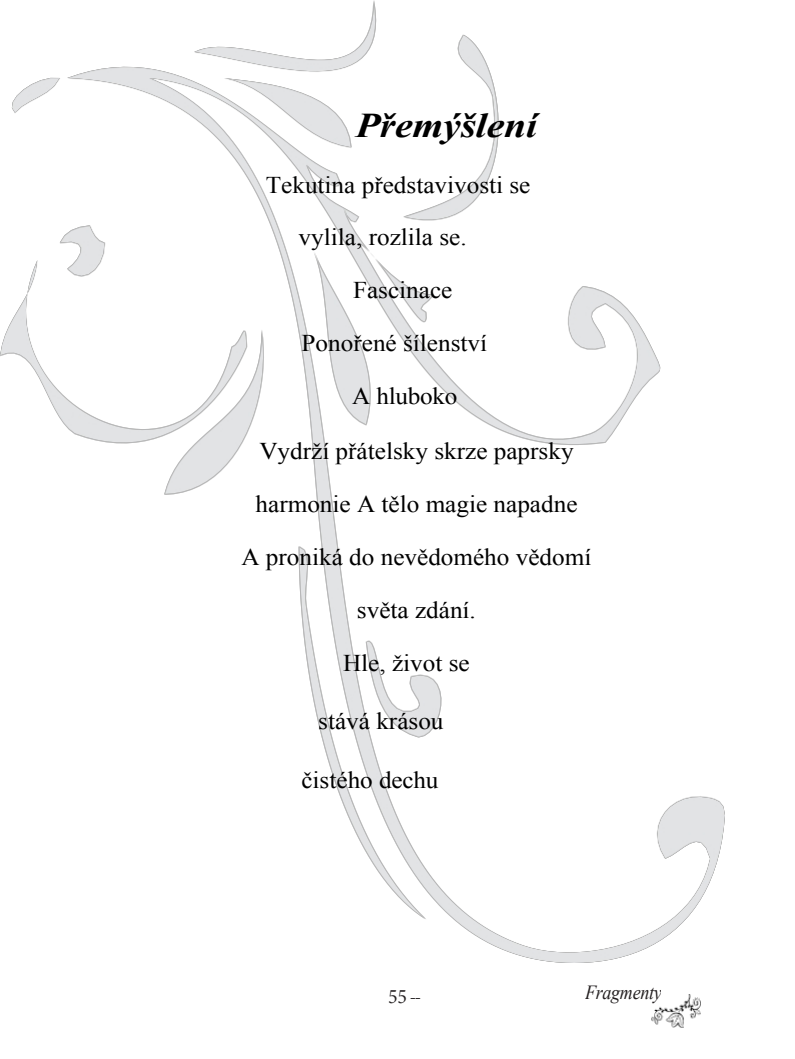
Stavy duše A nemoc
ducha

Je v nádroru, snáší bolest a
jak zanedbává její účinek a
dopad na ty, kteří jsou metr
od něj a

Procházka je setkáním duše,
ducha a těla.

Seskupené v obytném prostoru
Když vše destabilizuje faktory Nebo
proto, že tělo už nemůže snést ránu
stárí nebo nemoci Nemoci a pak, že
ducha

Od sebe a svého sobectví
Přijď k naší vůli Ale ruší to
duši
A působí na zkaženého ducha v
maximálním vyjádření myšlenky.
A napadl Čistý,
tvrdý
Silný jako zeď
Neschopný vyniknout

Přemýšlení

Tekutina představivosti se
vylila, rozlila se.

Fascinace

Ponořené šílenství

A hluboko

Vydrží přátelsky skrze paprsky

harmonie A tělo magie napadne

A proniká do nevědomého vědomí

světa zdání.

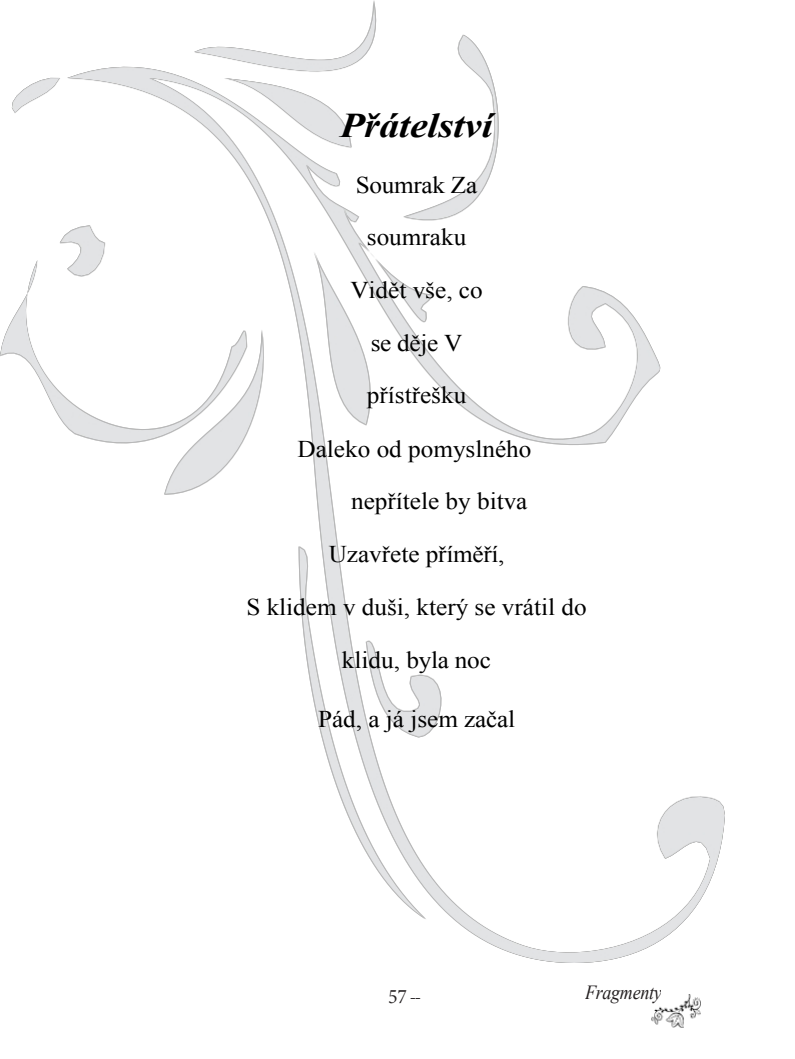
Hle, život se

stává krásou

čistého dechu

A nekonečno
se stává hranicí
Viditelné a
rozšiřující se mezi
slovy Pocity
A jeden čin Bez
změny myšlení
Provokujte k
přemýšlení A vždy
si představujte
Představujte si
Superiorise
Myšlení a jednání pro
změnu

Přátelství

Soumrak Za
soumraku

Vidět vše, co
se děje V
přístřešku

Daleko od pomyslného
nepřítele by bitva

Uzavřete příměří,

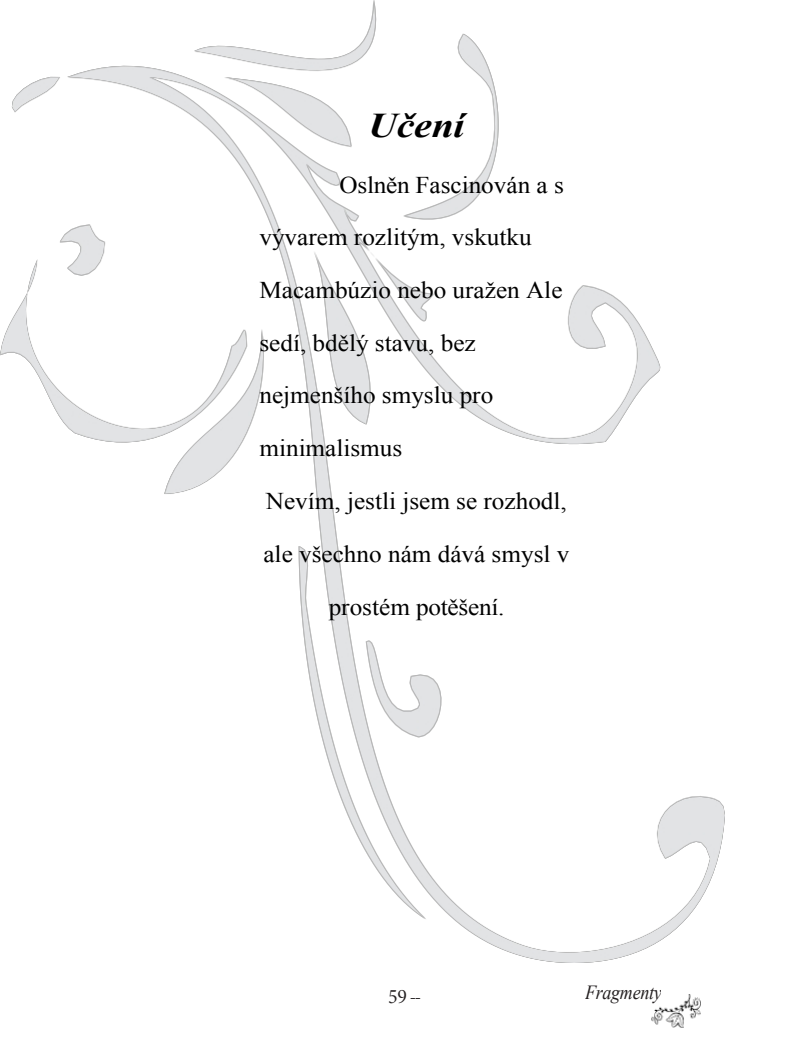
S klidem v duši, který se vrátil do
klidu, byla noc

Pád, a já jsem začal

Cítit ten dotek Cítit ho na
své hebké kůži
Vůle a energie Nestárnoucí
přátelství
Čisté gesto náklonnosti
Silnější než jakákoli vášeň
nebo láska.

A ať už je hnízdo jakékoliv, stačí
dotek palce
A představte si,
jaké to bylo.
A proud veškeré
energie procházel

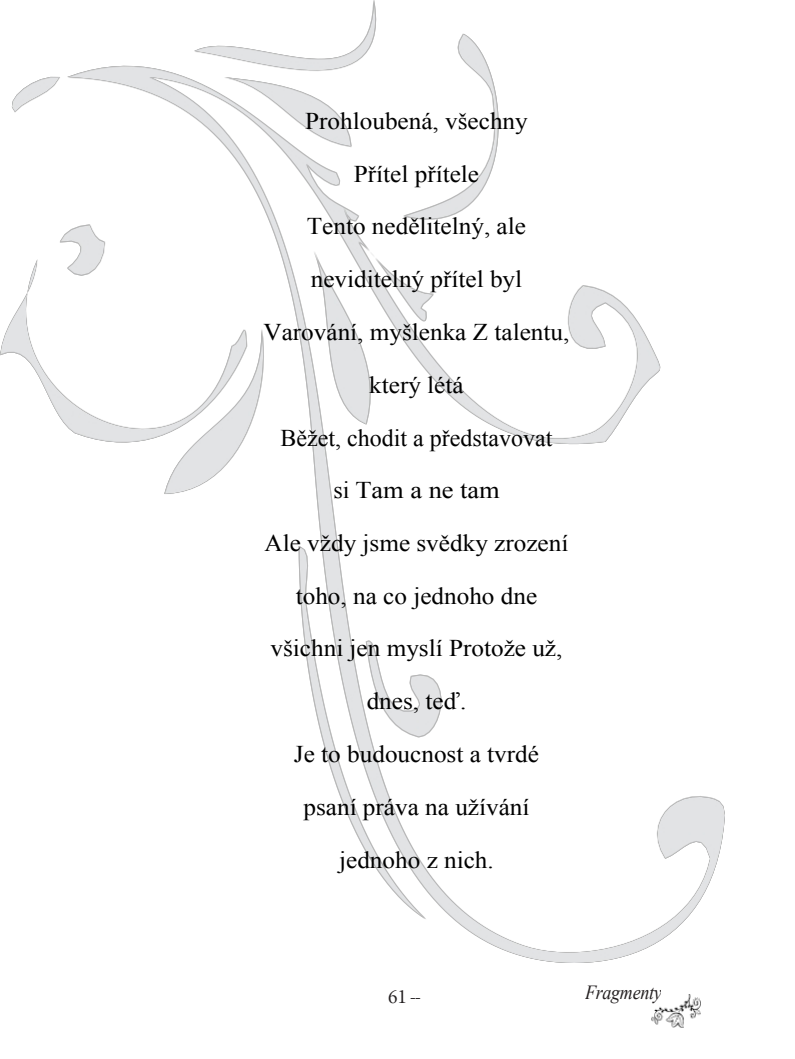

Učení

Oslněn Fascinován a s
vývarem rozlitým, vskutku
Macambúzio nebo uražen Ale
sedí, bdělý stavu, bez
nejmenšího smyslu pro
minimalismus

Nevím, jestli jsem se rozhodl,
ale všechno nám dává smysl v
prostém potěšení.

Napsat vám na požádání Není
nutné, když se to stane.
Vše, co jsi cítil, zůstává
a mizí
A přesto viděl
Jen se dívat, číst a psát
Výklad, osvojování
Přenášení a vyučování
Učení, tak roste
povzbuzení.
Síla větru,
A pak zmizí, letí sedmi moři Mírně řečeno.
Pak se ponořil, šel a

Prohloubená, všechny
Přítel přítele
Tento nedělitelný, ale
neviditelný přítel byl
Varování, myšlenka Z talentu,
který létá
Běžet, chodit a představovat
si Tam a ne tam
Ale vždy jsme svědky zrození
toho, na co jednoho dne
všichni jen myslí Protože už,
dnes, teď.
Je to budoucnost a tvrdé
psaní práva na užívání
jednoho z nich.

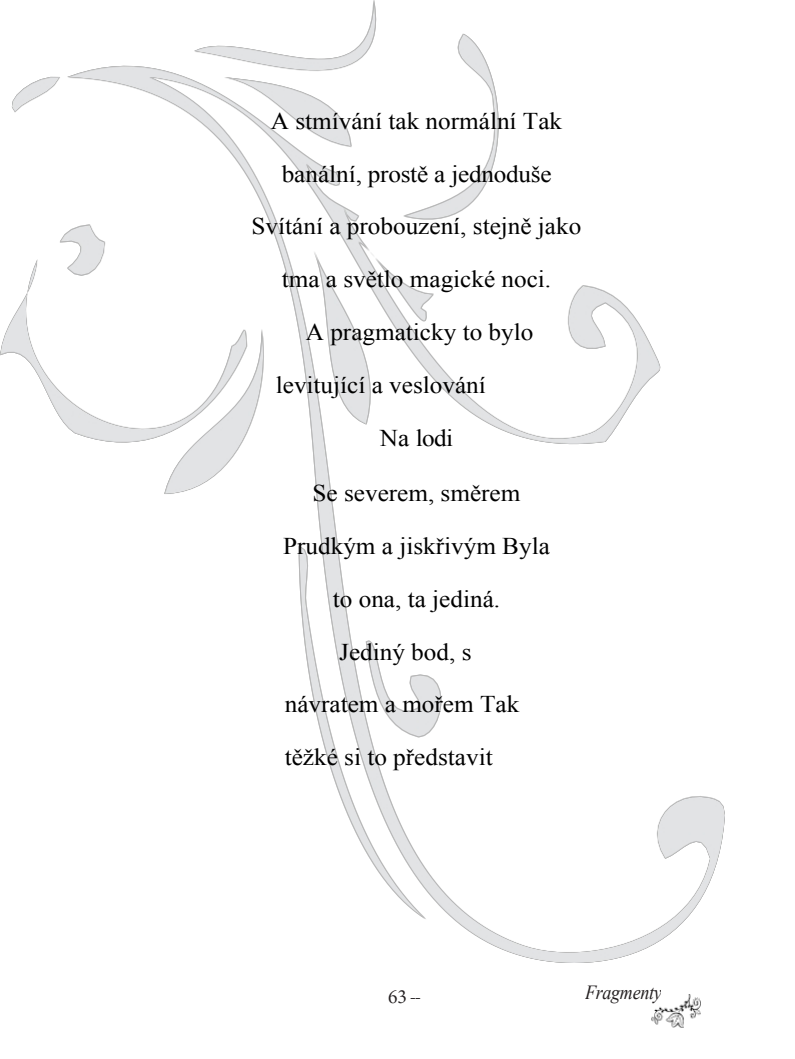
Prostě dýchat a především Tvořit a
představovat si a vracet se.

Obnovit a vrátit se na
místo, pro které se

Nikdy jsem odtamtud
neodešel, ale je to
tam.

Dívám se na hodinky
Nejlépe včas

Skutečné a svědecké
události jsou svědky a v
původním smyslu potěšení
To k tomu patří, že je člověk něžný

A stmívání tak normální Tak
banální, prostě a jednoduše
Svítání a probouzení, stejně jako
tma a světlo magické noci.

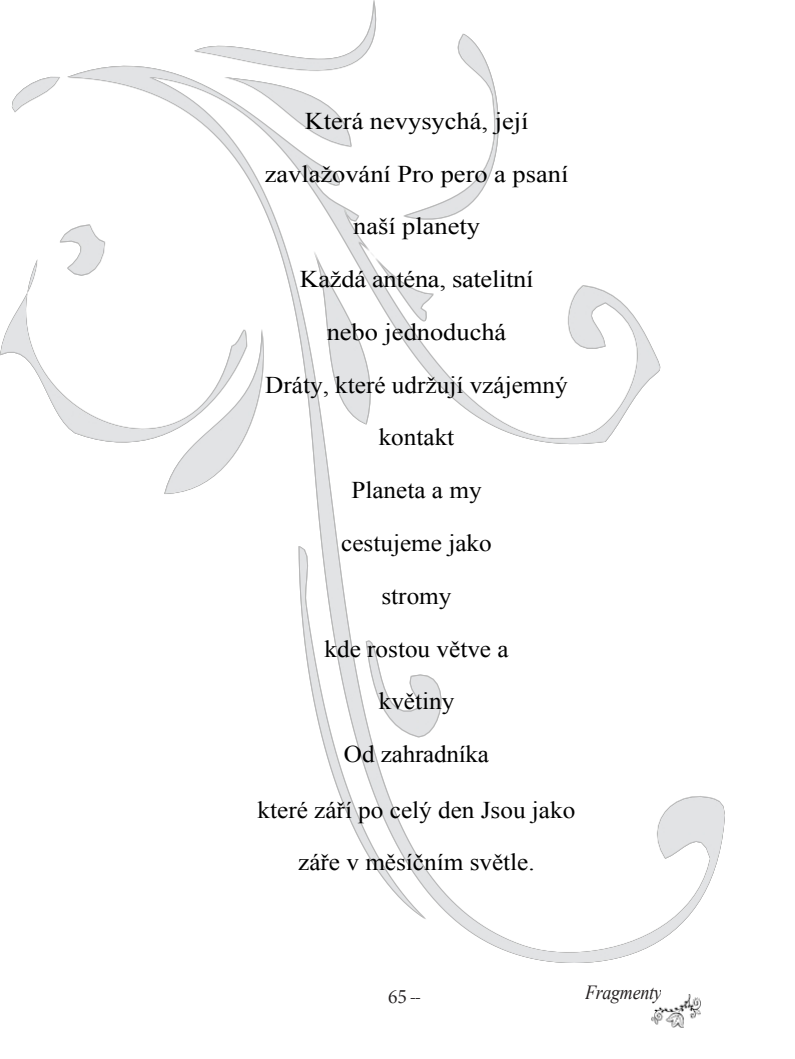
A pragmaticky to bylo
levitující a veslování

Na lodi

Se severem, směrem
Prudkým a jiskřivým Byla
to ona, ta jediná.

Jediný bod, s
návratem a mořem Tak
těžké si to představit

Byla to obrovská a
ohromná Zuřivost oceánů.
Ten, ke kterému míříš Na
tajné cestě Bez přivítání
Byla to čtvercová koule
Trojúhelník obrácený
jako pyramida Ze
sarkofágu.
S neproniknutelným
duchem duše... Jako
zapomenutý Žijící, dějící
se
Z webu obrázků listu

Která nevysychá, její
zavlažování Pro pero a psaní
naší planety
Každá anténa, satelitní
nebo jednoduchá
Dráty, které udržují vzájemný
kontakt
Planeta a my
cestujeme jako
stromy
kde rostou větve a
květiny
Od zahradníka
které září po celý den Jsou jako
záře v měsíčním světle.

Mělo to stát

A pak

Ještě jeden skok, ještě jeden skok,

aby se narodilo dítě a především

Pozorovat ho, jak roste, učí se a chápe

Všechno, co pozoruje a přetváří, je akt, který

v řeči dítěte

Je to jemná kůže v nadvládě

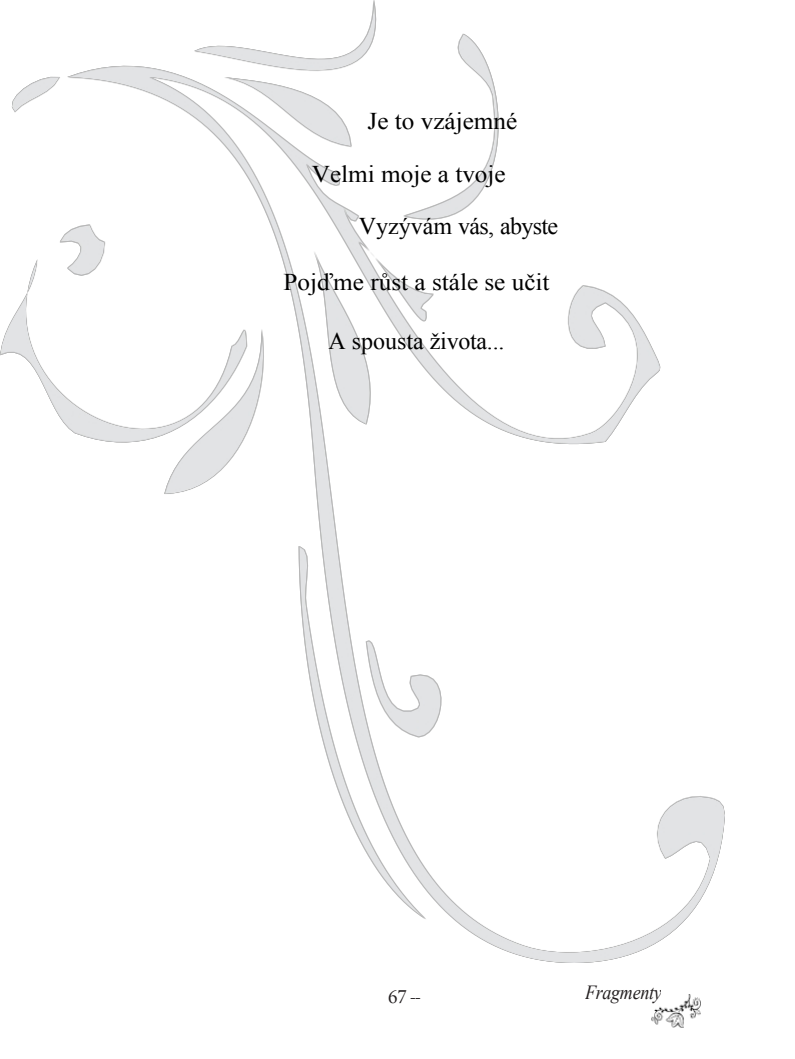
dětí ve vztahu

Rodičům a jejich výuce

Z dvojího spojení učení a pozorování a

učení a poznávání Jako dvojče

Kteří mají učící se pár

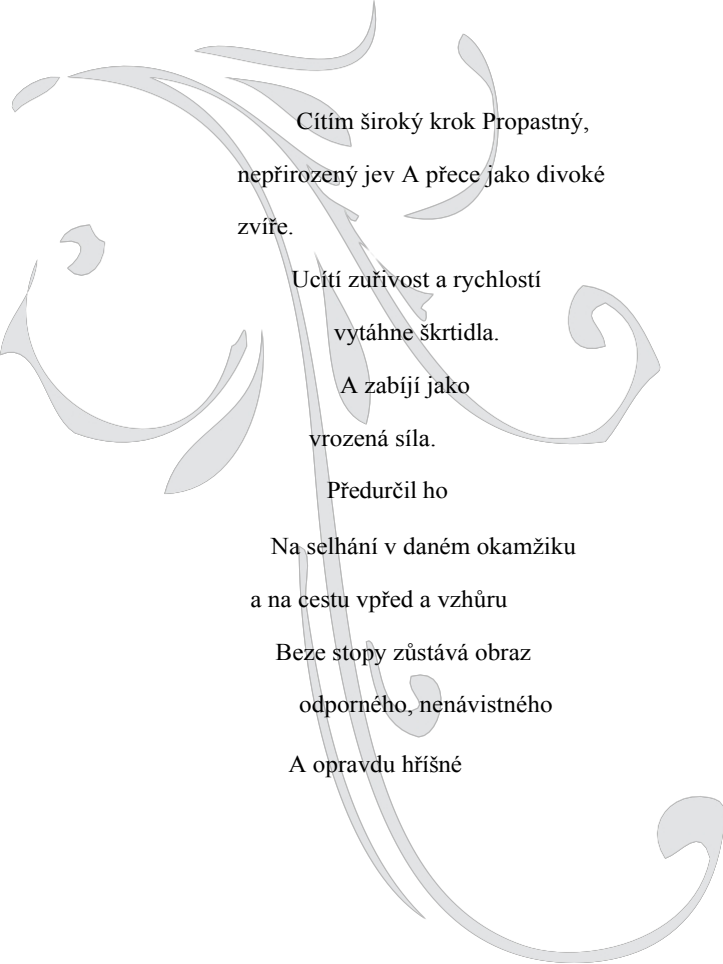

Je to vzájemné
Velmi moje a tvoje
Vyzývám vás, abyste
Pojďme růst a stále se učit
A spousta života...

Living

Cítím bolest, která
mi brání vidět
Chtěl bych být opravdový,
vždy loajální, ale jako smutný
klaun.

Jsem falešný
Úsměv, radost zevnitř
Neposlouchá to zvenčí Cítím
se, jako bych se vznášela.
To mě nutí opustit místo
Normální by bylo cestovat
A zůstaň na místě, kde tě nikdo
neuvidí.

Cítím široký krok Propastný,
nepřirozený jev A přece jako divoké
zvíře.

Ucítí zuřivost a rychlostí
vytáhne škrtidla.

A zabíjí jako
vrozená síla.

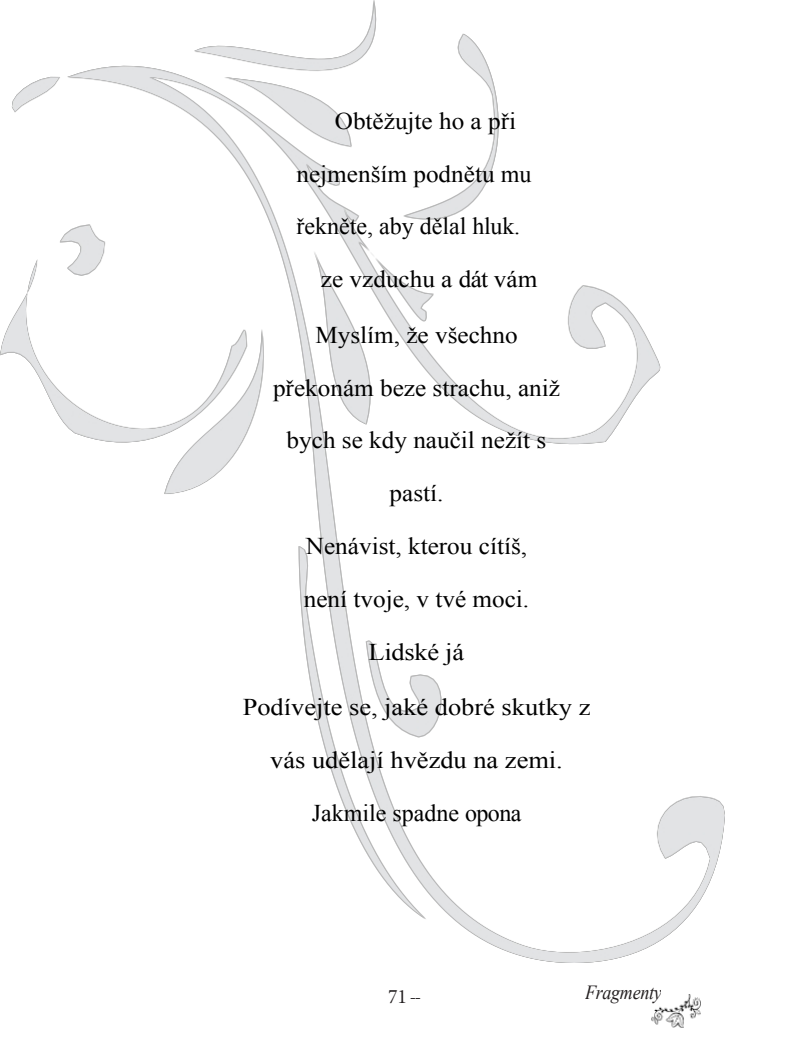
Předurčil ho

Na selhání v daném okamžiku
a na cestu vpřed a vzhůru

Beze stopy zůstává obraz
odporného, nenávistného

A opravdu hříšné

Zde je přísaha
Na obloze při teplotě
výšky přichází chladný
veselý a klidný měsíček,
který říká: Zastav se,
rozkvet'.
A roste, tento násilný
impuls je jen špatný
okamžik.
Veškerá divokost bytí
Završena a zdokonalena
Náhle nechat jít
Vůbec nebo
téměř vůbec

Obtěžujte ho a při
nejmenším podnětu mu
řekněte, aby dělal hluk.
ze vzduchu a dát vám
Myslím, že všechno
překonám beze strachu, aniž
bych se kdy naučil nežít s
pastí.

Nenávist, kterou cítíš,
není tvoje, v tvé moci.

Lidské já

Podívejte se, jaké dobré skutky z
vás udělají hvězdu na zemi.

Jakmile spadne opona

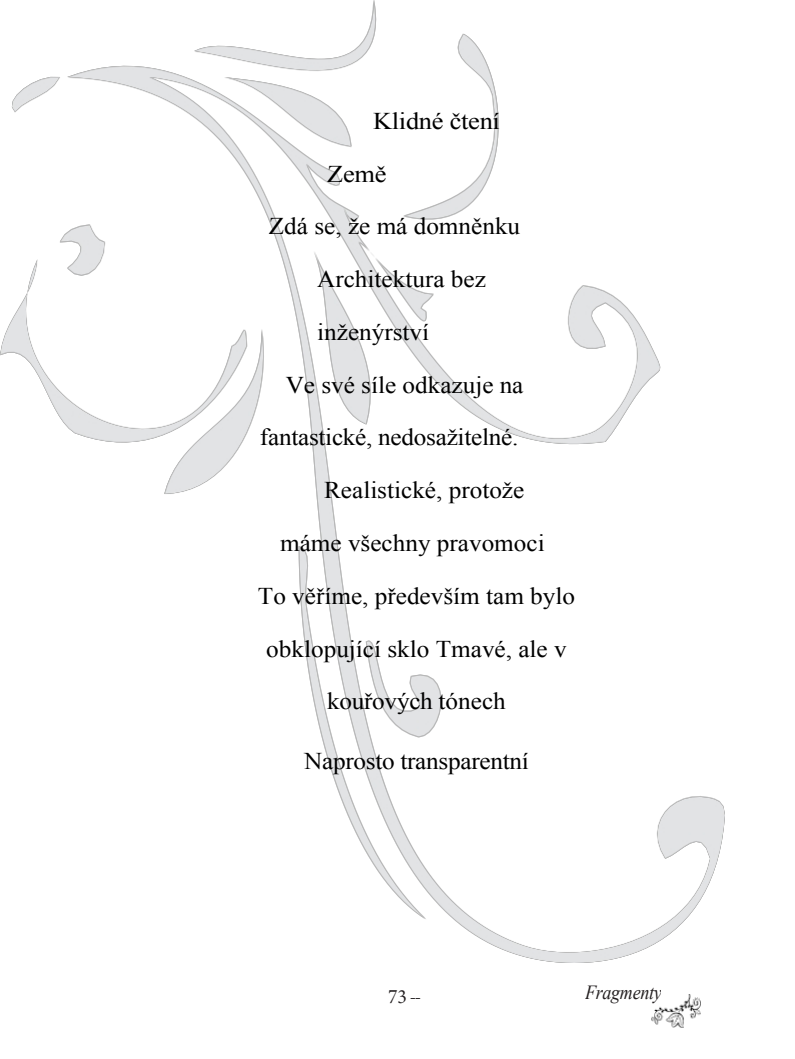
Žádám tě, abys hrál na klavír,
protože mám plán Pojd'me.

Odejdemo, až
dorazíme Nikdy tě
nezastavíme.

Aby tě naplnil
a létal

Ploché a létající

Bouřkový mrak je stav
Multi-faktorial, který nás dělá V
slzavém dešti něžné, vlhké tváře

Klidné čtení

Země

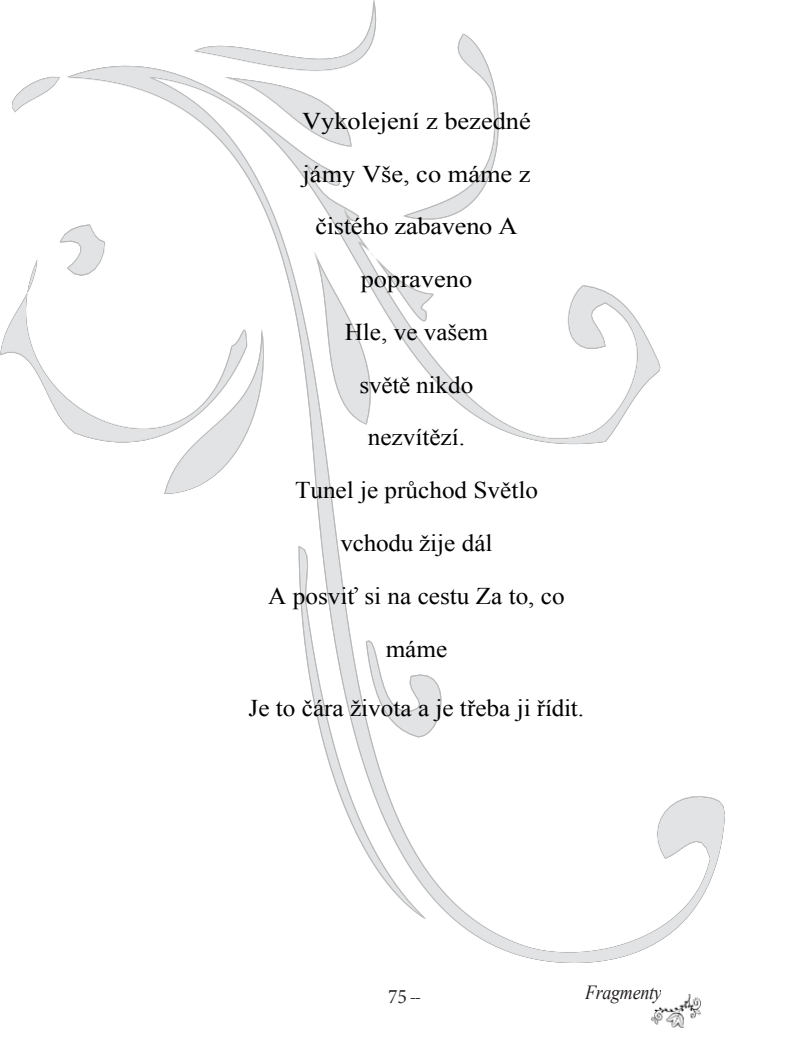
Zdá se, že má domněnku

Architektura bez
inženýrství

Ve své síle odkazuje na
fantastické, nedosažitelné.

Realistické, protože
máme všechny pravomoci
To věříme, především tam bylo
obklopující sklo Tmavé, ale v
kouřových tónech
Naprosto transparentní

Hodnoty jsou jako
květiny.
Neustále je zalévejte A to,
co je semenem, roste v
mysli.
Být odlišný od stejného
Co máme všichni
Instinkty a divokost
Samotná duše člověka Mimo
správný magický lektvar je
Závratný tunel, do kterého
vstupuje světlo.
A jehož konec je

Vykolejení z bezedné

jámy Vše, co máme z

čistého zabaveno A

popraveno

Hle, ve vašem

světě nikdo

nezvítězí.

Tunel je průchod Světlo

vchodu žije dál

A posvit' si na cestu Za to, co

máme

Je to čára života a je třeba ji řídit.

Láska Deep

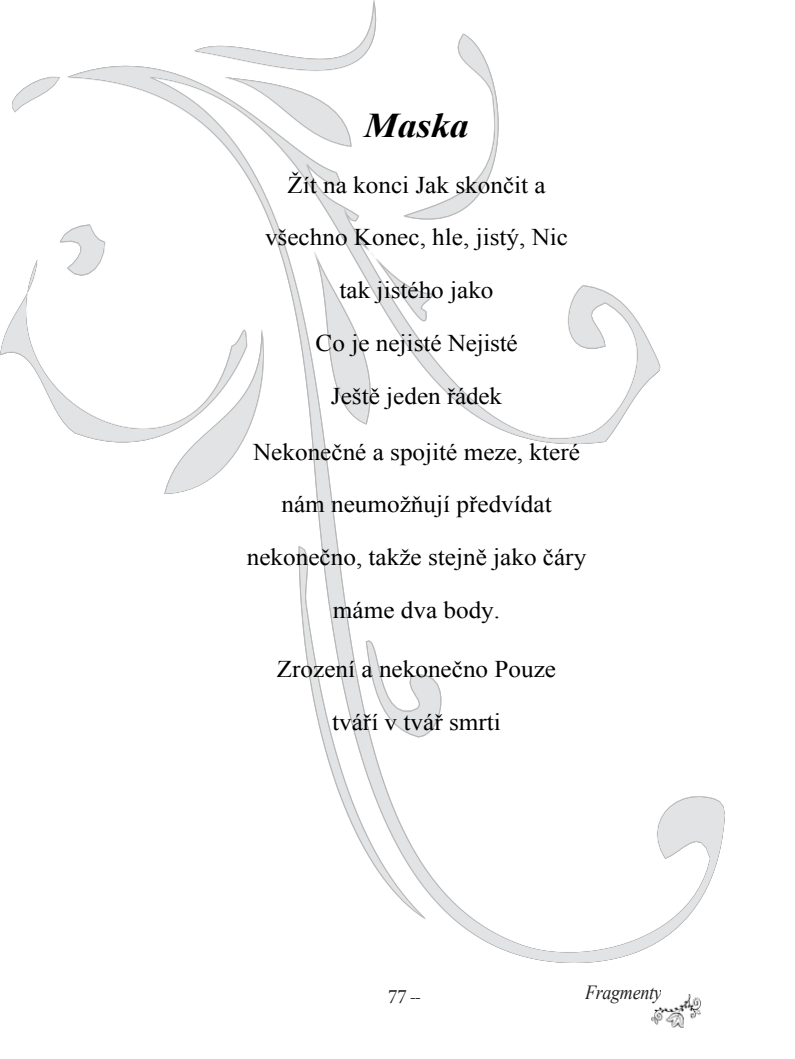
Láska trpěla Bylo

to cítit příliš

Zapomenuté

Hluboko uvnitř napůl

ztracený Kající se a živý

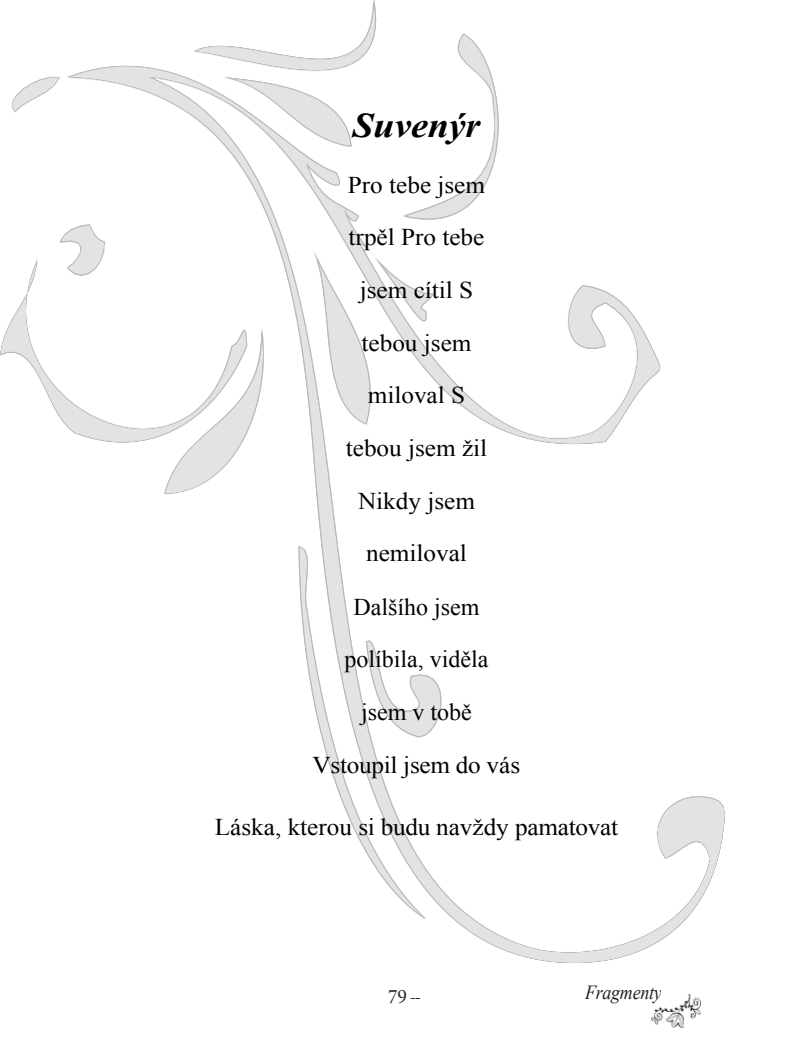

Maska

Žít na konci Jak skončit a
všechno Konec, hle, jistý, Nic
tak jistého jako
Co je nejisté Nejisté
Ještě jeden řádek
Nekonečné a spojitě meze, které
nám neumožňují předvídat
nekonečno, takže stejně jako čáry
máme dva body.
Zrození a nekonečno Pouze
tváří v tvář smrti

Pomalu přichází Jako
nádech, všechno, co jsi cítil,
je pryč Protože jsi nikdy
neviděl jinou tvář než konec
a

Maska temnoty

Suvenýr

Pro tebe jsem

trpěl Pro tebe

jsem cítil S

tebou jsem

miloval S

tebou jsem žil

Nikdy jsem

nemiloval

Dalšího jsem

políbila, viděla

jsem v tobě

Vstoupil jsem do vás

Láska, kterou si budu navždy pamatovat

Cítil jsem.

Nikdy tolik utrpení Nic

víc nechci Umírat pro

tebe Skrze mě

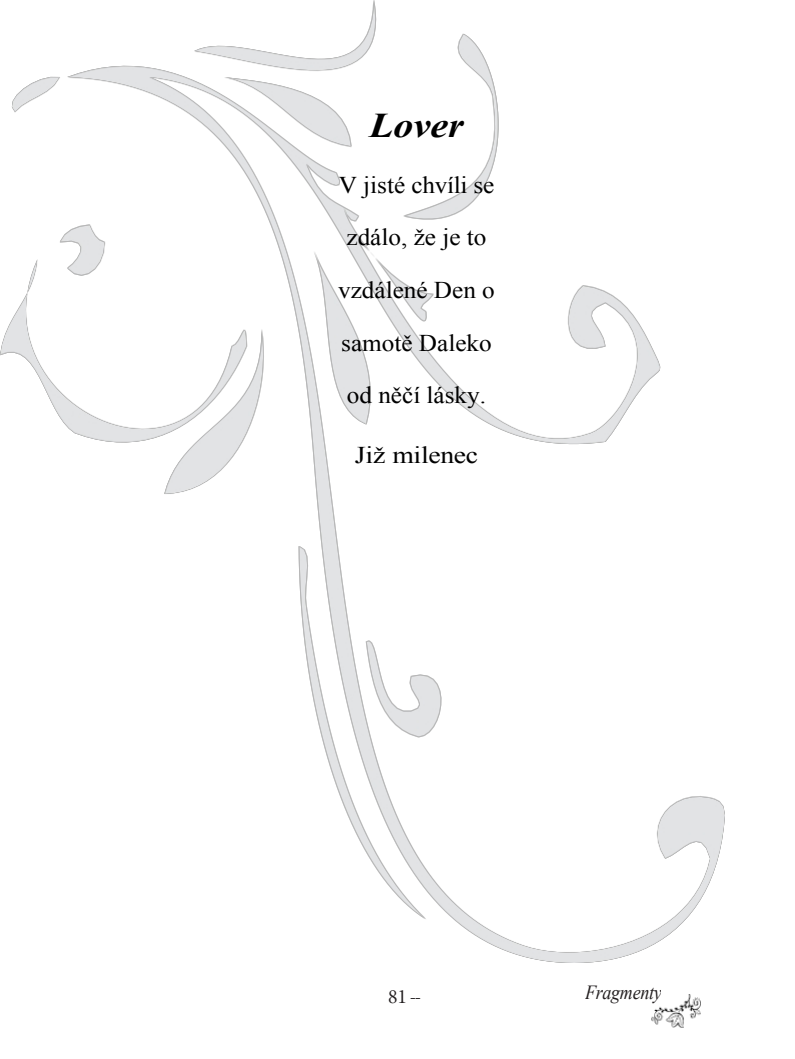
Pro tebe jsem

napsal Tolik

Trpěl jsem a nikdy A pro

tebe jsem nikdy neprohrál.

Cítil jsem jen

Lover

V jisté chvíli se
zdálo, že je to
vzdálené Den o
samotě Daleko
od něčí lásky.

Již milenec

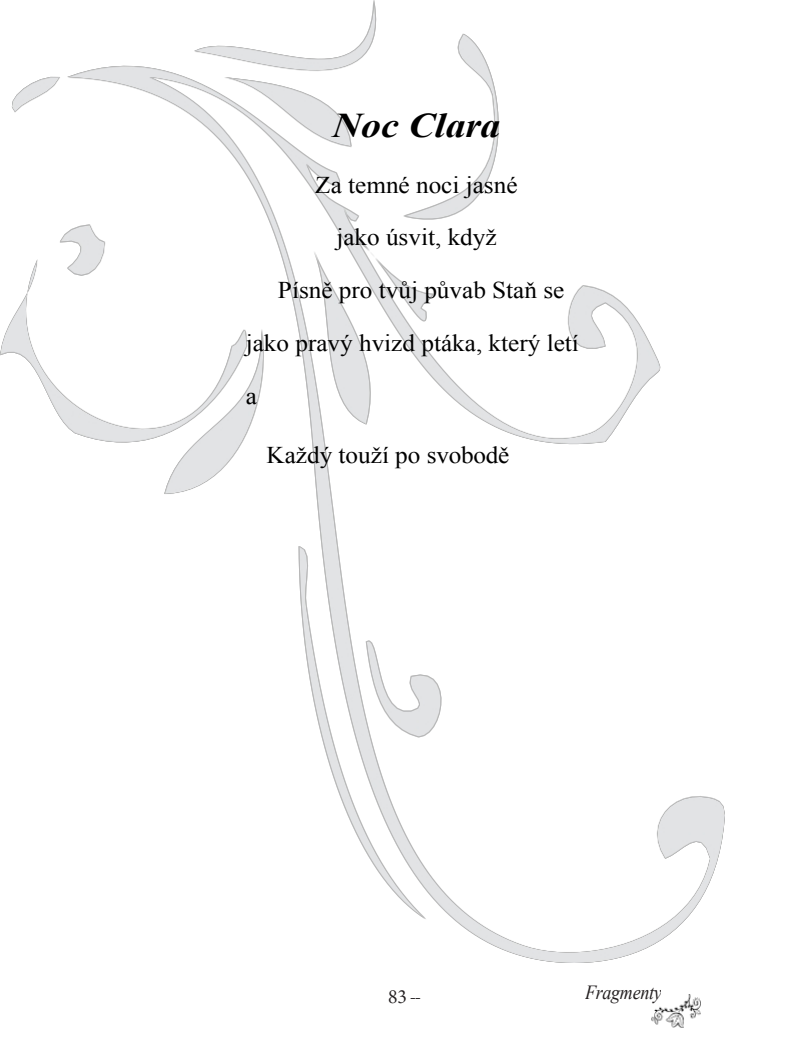

Reflexe

Čekání na to, až se něco
zrodí V zrcadle jsem já a moje

Reflexe

Jak je dobré odrážet se sám
A nejen svůj obraz Tento
prostý odraz bez zrcadla
byl také předán.

Noc Clara

Za temné noci jasné

jako úsvit, když

Písně pro tvůj půvab Staň se

jako pravý hvízd ptáka, který letí

a

Každý touží po svobodě

Psaní

I...

A největší majetek,
který mohu vlastnit,
je kus papíru a
neodolatelné pero
Především toužím
po myšlence
samotné.

Smrt

Umřel jsem!

Ano, byl to začátek konce

Začátek obratu.

Bez hořkosti, ale také bez něhy Byla to
cesta

Vyrobena bez obrazu a bez odvahy

Kontrast nejmenšího a největšího

Bylo načase odejít.

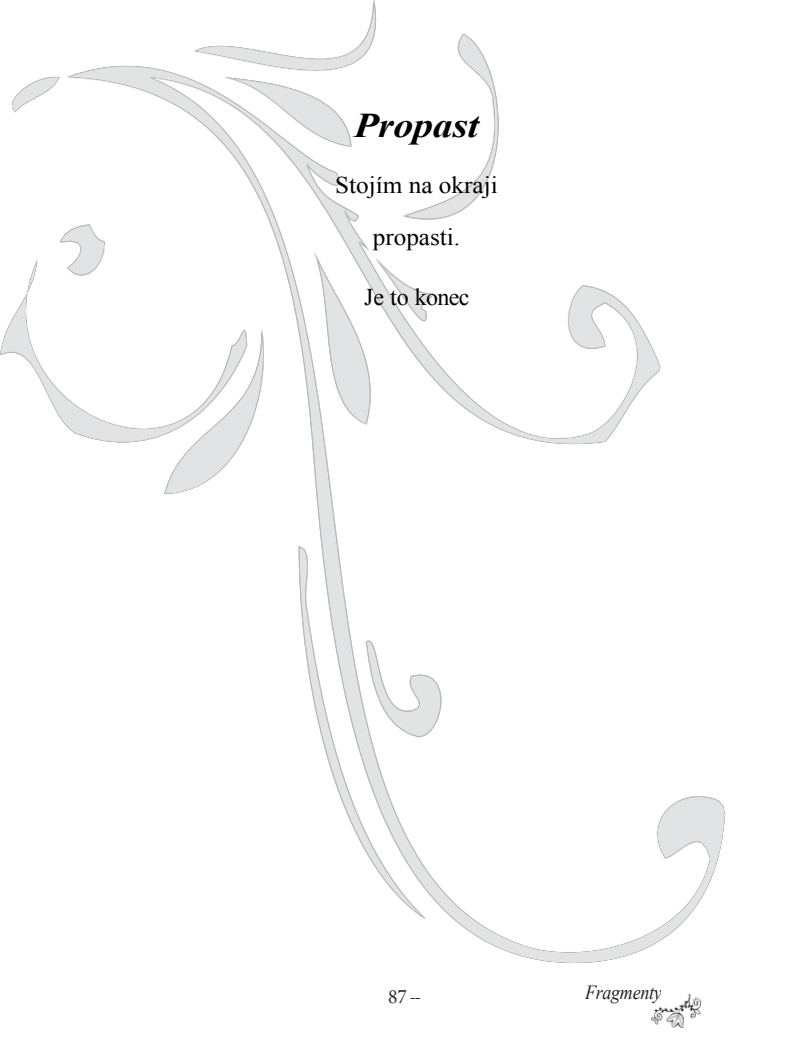
Nebo zůstal na tomto místě,
představoval si všechno a nic, čas od
času odešel a šel na dno.

Až do extrému, který

říká, že se nebojím ani
netřesu.

Cesta má návrat V tomto
ponořeném světě
V hlubinách krásy Že vše, co
mám, je všechno.
A já nechci nic ze všeho, protože až odejdu, nic
si s sebou nevezmu, to jsem si myslel.

Propast

Stojím na okraji
propasti.

Je to konec

Čekání

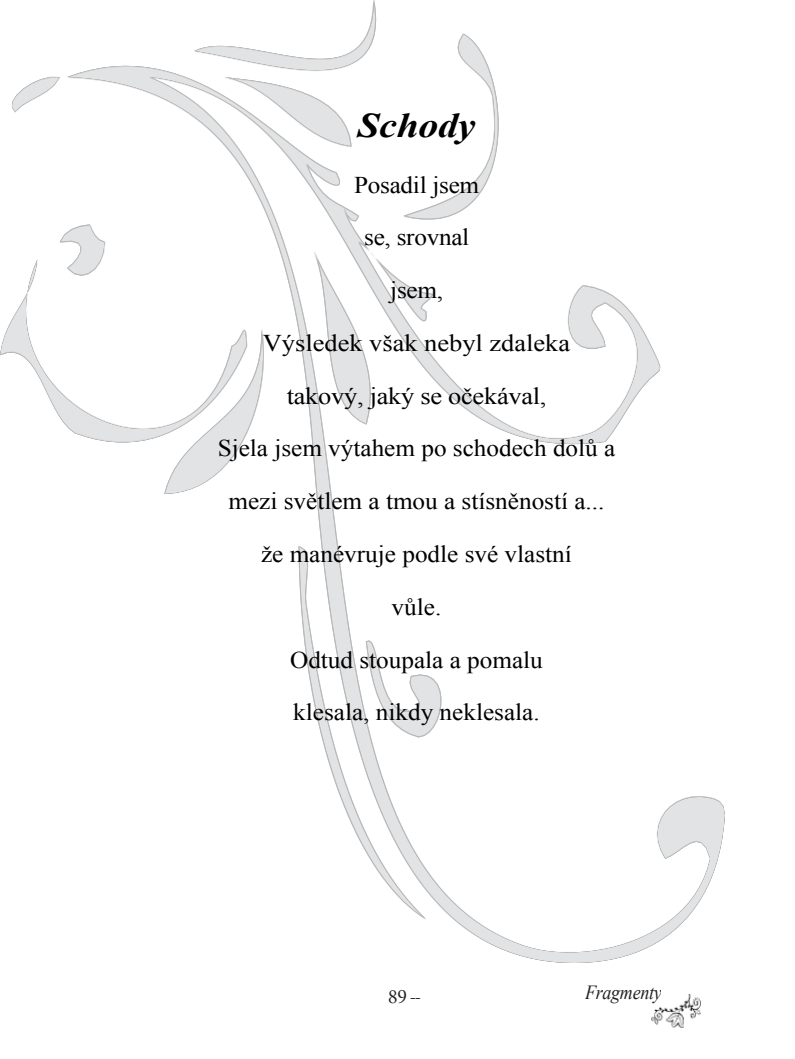
A tak chodil, chtěl a chtěl, skákal a skákal.

A kouření

Byla chůze bez cíle Úzkost se mění s
věkem, i když žijeme vždy velmi úzkostlivě

Čekání na něco, vždy to chceme.

Něco, všechno v nás se nedobrovolně staví do
cesty naší vlastní vůli.

Schody

Posadil jsem

se, srovnal

jsem,

Výsledek však nebyl zdaleka

takový, jaký se očekával,

Sjela jsem výtahem po schodech dolů a

mezi světlem a tmou a stísněností a...

že manévruje podle své vlastní

vůle.

Odtud stoupala a pomalu

klesala, nikdy neklesala.

Ústředí

Slza, intuice

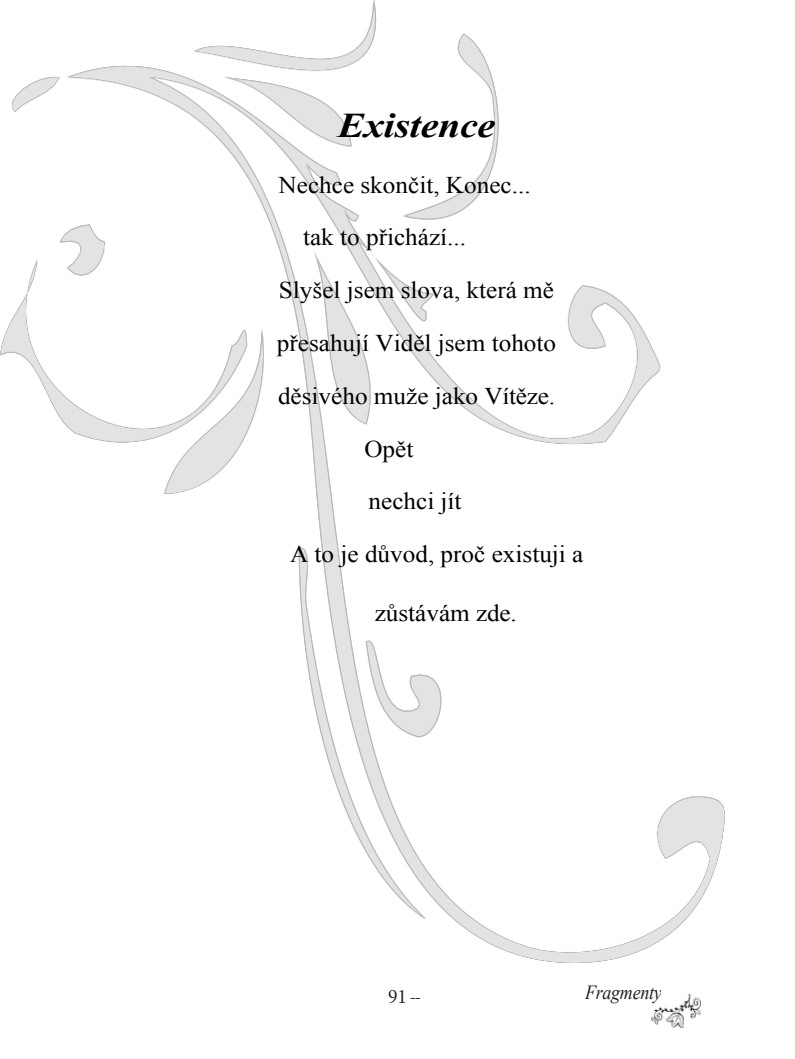
Nebo zkáza, ta

Myšlenka je krásná

Lok z ledničky.

A já ji přivedu na místo žízně

A vše je nasyceno a velkolepé.

Existence

Nechce skončit, Konec...

tak to přichází...

Slyšel jsem slova, která mě
přesahují Viděl jsem tohoto
děsivého muže jako Vítěze.

Opět

nechci jít

A to je důvod, proč existuji a

zůstávám zde.

Sun

Co se stalo Za úsvitu
jsem cítil něžný smutek.
Žil jsem, ožil jsem a znovu
jsem se narodil Jsem
mocný.

The Sun

Znovuzrození

V kouřové cloně Hle,
tam se narodil.

Žádný pergamen o události Hle, bylo to
chvilkové.

A že se deska vzdaluje a stačí žít
ještě jeden život.

Pro obrázek

Je to jednoduché: vnímejte
každý okamžik k obrazu svému
a nechte se znovu zrodit.

Podívejte se na

Vůně, vůně šílenství,

šílenství Mučení

myšlenek Všechno

odpojené.

Bez příbuzného, sirotek

Srdce, bolest jediné lásky

pro tolik lidí.

Ostatní, kteří

zraňují oko a

zabíjejí

Touha a touha

Vyvrcholení

Ještě jeden okamžik,

Jeden okamžik z toho

Vaše myšlenka, pravděpodobně

Všichni existujeme nejen jako

ctnostný obraz

Ale kvůli vzhledu nebo stavu Mysl neumírá.

V okamžiku veškeré

fyzické existence

A najednou všechno zhasne,

nebo to může vyvrcholit.

Žít a umírat

Mezi životem a smrtí?

Promiňte, to je ?

Kdo se ovšem nezabil? Všichni

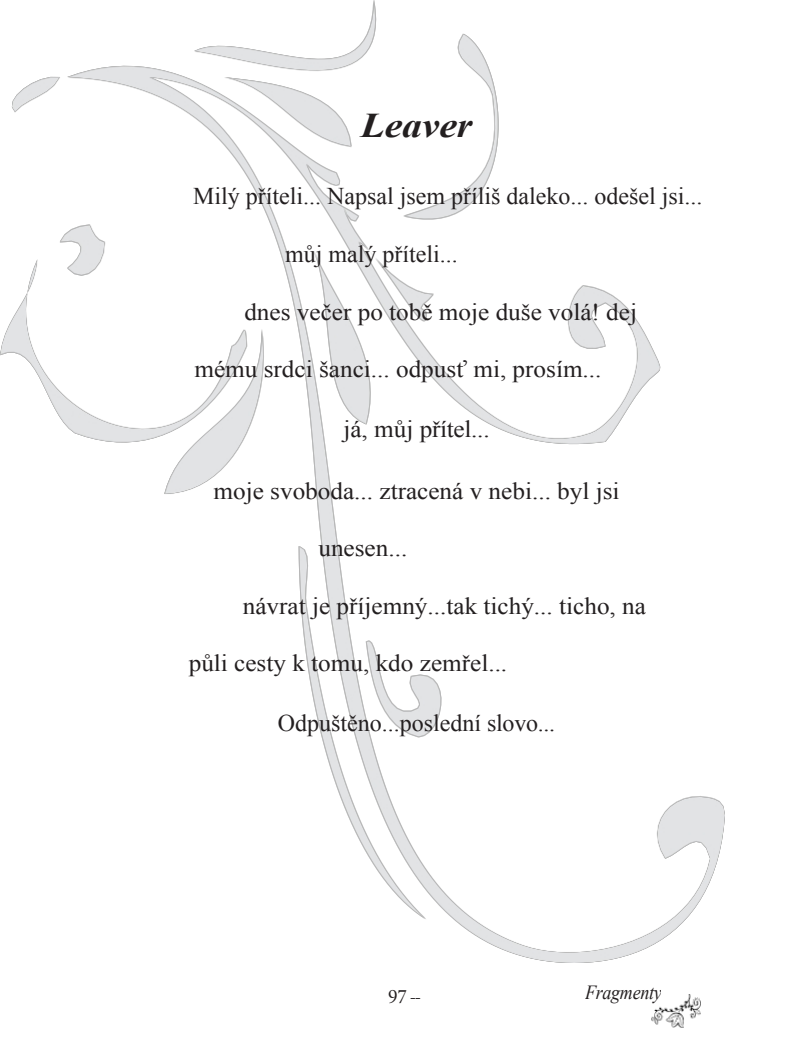
jsme přestali žít

Jeden okamžik. Všichni bez výjimky
přemýšlíme jako o zhoubném potěšení

Umřeme a pak brzy zemřeme.

Takto žijeme

Rozpor směřnosti

Leaver

Milý příteli... Napsal jsem příliš daleko... odešel jsi...

můj malý příteli...

dnes večer po tobě moje duše volá! dej
mému srdci šanci... odpusť mi, prosím...

já, můj přítel...

moje svoboda... ztracená v nebi... byl jsi

unesen...

návrat je příjemný...tak tichý... ticho, na
půli cesty k tomu, kdo zemřel...

Odpuštěno...poslední slovo...

Přerušeno

Kdyby se ve mně vypařila duše, zůstaly by
jen trosky... tajemné, cizí fantazii.

Z rozvratu, který se vynořil, se vznáší nečinnost...
dalšího, soukromého okamžiku...

Bud'te na .

Zvuk, sousto, jemný dotek, barva

Jediný sen, který okouzlí v

jediném, jedinečném okamžiku.

Zoufalý a inspirovaný ostrostí, Bez odstupu, bez
omezení

Řez dušením přesahuje představy V tomto
obraze malují krev, bolest Zčervenalý a
rozžhavený významnevlastní záhadu, ale spíše
skutečnost, vize.

Když se připojíme k druhému a uvidíme

jak věřit na první pohled
schvaluje a podporuje existenci zfalšovanou,
převrácenou a zrcadlenou.

Ze všeho toho, co cítím.

někomu musím patřit, beze strachu
bláznivý, bezvášnivý, čistý soucit uzlu bez
řetězu, ale propleteného a spojeného, soucitu.

jediný smysl, chtít a
nakonec mít, a nakonec
nic se neděje...

Nepřítomnost

Kdybych se dotkl a viděl tvůj svět,
byl bych špinavý, bez němého
doteku citlivosti, alespoň věřit, že
někdo
překonává mou realitu. Můj
prostý smutek je jako
všechno štěstí
dosažitelné i nedosažitelné.

Kouzelně, bez ironie
když ti jednoho dne řeknu, dotkni
se mě, pocítíš, jak se na mě díváš,
a uvidíš, kdo nejsem a co jsem.

Budu s vámi.

V hořící zápalce hoří bolest ve

mně, když všechno vyhoří.

Nikdy jsem neodvedl,

vlastně ti řeknu, že trpíš,

protože jsem tě nikdy

neopustil, a věz, že jsem tě

vždycky miloval.

Budu tě milovat...

